

Îngeri profani

Alexandru Cristian

Cu binecuvântări false,
cu bunătate de gheață,
vă uitați la simpli trecători în viață,
vă dau binețe cu gând de ură și ciudă.
Voi iubiți pe cineva?
voi simțiți compasiunea, suferința?

Piatră este inima voastră,
aripile de rocă dură mă biciuie,
sacrul a pierit
ucis de zâmbetul unei Messaline
prea laudate.

Strig după ajutor, răspunde cineva?
Nu! Tăcere vinovată în ochii orbi
nu iubiți decât Tiranul,
nu și pe ai... ah ce durere simt,
pieptul este zdrobit de pasiune,
nu pot renunța la celest,
vreau să ard răul în jurul meu
și ofranda să o dăruiesc unui om.

Dar mai găsesc putere oare?

Din volumul Sacralitate, publicat în anul 2016 la Editura Familiei în Israel